MINISTERRAAD

Zeer Geheim

Ex.nr.

Nr.10838

Notulen van de vergadering gehouden op
vrijdag 9 maart 1984 in de Trêveszaal van het
Kabinet Minister-President, aangevangen
's morgens om 10 uur en
's middags voortgezet

Aanwezig: minister-president Lubbers en de ministers Van Aardenne, Braks, Van den Broek, Deetman, De Koning, Korthals Altes, Rietkerk, Ruding, De Ruiter, Schoo en Smit (Afwezig zijn de ministers Brinkman en Winsemius)

Voorts zijn aanwezig de staatssecretarissen Van Amelsvoort (pt.5), Bolkestein (pt.3), Brokx, Van Eekelen (pt.3), De Graaf (pt.4 t/m 12c) en Koning (pt.4 t/m 12c)

Secretaris : mr.J.H.Kist
Adjunct-secretarissen: mevr.drs.G.A.Hofenk (pt.3a)
drs.G.H.H.Maas (pt.1, 2, 3b t/m 5 ged., 6, 7 ged. en 12d)
mr.drs.R.K.Visser (pt.5 ged., 7 ged., 8 t/m 12c en 12e t/m 12g)
Hoofddirecteur RVD : drs.G.F.Lörtzer (plv.)

1 a. Notulen van de vergadering van 17 februari 1984 (nr.10814 en 10814b)

De minister-president stelt de raad voor de notulen vast te stellen na de wijzigingen opgenomen in bijlage I. Naar aanleiding van een desbetreffend verzoek van minister Ruding stelt hij voor tevens te bepalen dat de minister van Financiën zal worden betrokken bij het overleg inzake de wet individuele huursubsidie (conclusie ad 4a) en inzake de positieve lijst van servicekosten (conclusie 4c, sub 2°). De raad stemt hiermee in.

© NA, 2.02.05.02 (Arch. MR) (Nationaal Archief, Den Haag) inv.nr. 4069
http://resources.huygens.knaw.nl/europeseintegratie/doc/Z00896

Minister Braks antwoordt dat er nu 15 districten worden onderscheiden, zodanig dat het werkgebied overeenkomt met het werkgebied van de kringen van de rijksdienst voor de keuring van vee en vlees.

De raad gaat op voorstel van de minister-president akkoord met het voorstel.

2 e. Besluit middelbaar landbouwonderwijs (Brief van de minister van Landbouw en Visserij dd. 27 februari 1984, nr.GS/JZ87, met ontwerp-besluit)

Van de agenda afgevoerd.

3. Buitenlands beleid

a. Conclusies van de coördinatiecommissie dd.7 maart 1984 (Brief van de staatssecretaris van Buitenlandse Zaken dd. 7 maart 1984, nr.65070, met bijlagen)

Staatssecretaris Van Eekelen stelt ten aanzien van het punt uitbreiding eigen middelen (blz.2 van de conclusies) voor het Commissie-voorstel tot verhoging van het BTW-plafond tot 2% zonder tranches af te wijzen. Bij een bevredigende uitkomst van de discussie over budgettaire onevenwichtigheden, zouden er voor Nederland inzake de uitbreiding van de eigen middelen twee mogelijkheden kunnen open staan: een verhoging tot 1,4%, ofwel een verhoging tot 1,8% in de vorm van een algemeen plafond, waarbij Nederland zich dient vast te leggen op een plafond van 1,4% en waarbij alleen na unanieme raadsbeslissingen het Europees Parlement gehoord hebbende het plafond in tranches opgehoogd kan worden tot 1,8%. Daarmee zou kunnen worden voorkomen dat meer malen goedkeuring van de nationale parlementen moet worden gevraagd, hetgeen veel tijd in beslag pleegt te nemen.

Minister Ruding merkt op dat finale besluitvorming over de uitbreiding van de eigen middelen in de ministerraad van 26 maart a.s. dient plaats te vinden na voorafgaande behandeling in de REZ. Hij heeft moeite zich hier

nu reeds over uit te moeten spreken, aangezien de discussie in Brussel over begrotingsdiscipline en beheersing van de landbouwuitgaven nog niet ver gevorderd is. Spreker meent dat deze zaken eerst geregeld dienen te worden, alvorens de uitbreiding van de eigen middelen ter discussie kan worden gesteld.

De minister-president stelt dat er reeds allerlei vormen van overleg over deze materie gaande zijn en dat een voorlopige Nederlandse stellingname in deze discussie niet mag ontbreken.

Minister Braks is het hiermee eens en meent dat in deze laatste Algemene Raad voor de aanstaande Europese Raad de druk om meer duidelijkheid te krijgen over het eigen-middelen-dossier zeer groot zal worden. Een grote groep van lidstaten lijkt niet bereid te zijn finaal mee te werken aan een beheersing van de landbouw-uitgaven. Nederland heeft alternatieve bezuinigingen aangegeven en de Commissie-voorstellen afgewezen. Andere landen hebben om extra geld gevraagd. Ons land staat vrijwel alleen in zijn opsomming van landbouw-bezuinigingen en spreker vreest een geïsoleerde en weinig invloedrijke positie, indien Nederland nu niet duidelijk stelling neemt. Door het Franse voorzitterschap wordt Nederland niet geheel serieus genomen en zal verhoging van de middelen worden voorgesteld.

Minister Ruding stelt op een vraag van minister Deetman over de financiële gevolgen van uitbreiding van de eigen middelen dat die gevolgen juist in de ministerraad besproken dienen te worden en dat deze generaal over alle departementen omgeslagen zullen worden. Daarom pleit spreker voor een beperking van de uitbreiding van de eigen middelen tot 1,4%.

Minister Van Aardenne acht 1,4% het uiterste waartoe Nederland zal kunnen gaan. Wellicht zal ook deze uitbreiding in tranches dienen plaats te vinden.

Minister Van den Broek verzoekt de raad een iets hoger percentage dan 1,4 te akkorderen om hem de vrijheid te geven een consensus in de raad die immers alleen met unanimiteit besluit, niet in de weg te staan. Hij meent dat met een ophogen tot 1,4% over twee à drie jaar wederom een tekort aan EG-middelen zal ontstaan. De

kwestie van de uitbreiding van de eigen middelen zou dan wederom aan de nationale parlementen voorgelegd moeten worden. De bondsrepubliek Duitsland (BRD) en het Verenigd Koninkrijk (VK) zullen er om die reden wel voor zorgen dat de 1,4% niet lichtvaardig zal worden overschreden.

Minister Deetman zou graag een concreet bedrag ingevuld willen zien voor wat betreft de nationale financiële consequenties.

Minister Korthals Altes ondersteunt dit verzoek. Hij voegt hieraan toe dat de voorgestelde verhogingen niet gering zijn. Spreker meent dat bij de onderhandelingen op een zo gering mogelijke verhoging moet worden ingezet.

De minister-president verklaart dat het in totaal om een verhoging van ± 20% van de eigen middelen gaat. Voor Nederland zal dit ongeveer neerkomen op een bedrag van f.750 mln à f.800 mln. Spreker neigt ertoe een voorkeur uit te spreken voor een uitbreiding van de eigen middelen tot 1,4%. De Europese top van Athene had ook in deze richting gedacht. Indien Nederland van een hoger percentage dan 1,4 zou uitgaan, zou ten onrechte de indruk kunnen worden gewekt dat dezerzijds ermee akkoord zou worden gegaan meer middelen ter beschikking te stellen. Indien Nederland in een latere fase een eventuele verhoging per tranche tegen zou willen houden, zou ons land een anti-Europese houding verweten kunnen worden.

Staatssecretaris Van Eekelen kan zich in de benadering van de minister-president vinden. Hij meent dat nu ter dekking van de uitgaven bij ongewijzigd beleid in ieder geval 0,1% meer nodig zal zijn. De toetreding van Spanje en Portugal zal ongeveer 0,2% gaan kosten. In de loop van de overgangsperiode zal er dan nog 0,1% over zijn voor nieuw beleid. Spreker acht dit niet veel. Hij meent dat over zes à tien jaar meer middelen nodig zullen zijn. Om de druk op de bezuigingen echter te handhaven, is 1,4% een goed plafond.

Minister Ruding meent dat een verhoging van het BTW-plafond in tranches met unanimiteit formeel wel juist is, maar in de praktijk toch geen stevig anker zal blijken te zijn. Een hoger BTW-plafond met mogelijke trancheverhogingen houdt een ingebouwde opwaartse druk op meer uitgaven in. De grotere financiële ruimte bij een

hoger BTW-plafond zou ertoe kunnen leiden dat Nederland zich in een latere fase zou moeten verdedigen tegen de rechtvaardige financiële wensen van andere lidstaten. Nederland zou hierdoor ten onrechte een anti-Europees stempel opgedrukt kunnen krijgen. Het is beter de rem van een lager BTW-percentage te hanteren en de overschrijdingsdrempel te bemoeilijken.

De minister-president stelt naar aanleiding van een vraag van minister Deetman hoe het gaat met de nationale toerekening van de f.700 mln extra bijdragen die Nederland aan de EG-kas zal moeten leveren dat de raad reeds een besluit heeft genomen over eventuele toerekening van EG-uitgaven. Staatssecretaris Van Eekelen vult aan dat indien een bepaald beleidsonderdeel duidelijk is toe te rekenen aan een departement, dit ten laste wordt gebracht van het betrokken begrotingshoofdstuk. Indien dit niet het geval is, wordt er generaal gecompenseerd.

De minister-president constateert dat na een aantal jaren rekening moet worden gehouden met generale compensatie in verband met deze uitgaven.

Staatssecretaris Van Eekelen deelt mee dat de Duitse regering vanaf 1986 de extra 0,4% wil toevoegen aan de BTW die nationaal geheven wordt. In de bondsrepubliek Duitsland zullen de extra lasten die samenhangen met de uitbreiding van de eigen middelen, dus direct doorberekend worden aan de burgers.

Minister Deetman meent dat er voor de REZ en de ministerraad op 16 maart a.s. nog geen standpunt ingenomen kan worden, maar dat helderheid in de financiële zaken toch noodzakelijk is.

De minister-president licht toe dat er nu slechts oriënterend wordt gesproken ten behoeve van de bilaterale contacten die Nederlandse bewindspersonen nog in Brussel voorafgaand aan de Europese top zullen hebben. Als advies zal aan deze bewindspersonen worden meegegeven dat Nederland niet verder zal kunnen gaan dan een verhoging van de eigen middelen met 0,4%.

Minister Smit meent dat staatssecretaris Van Eekelen terughoudendheid moet betrachten ten aanzien van de invulling van de 0,1% die bedoeld is voor nieuw beleid. EG-bestedingen voor nieuw beleid dienen nationaal binnen de relevante begrotingshoofdstukken opgevangen te worden. Hiervoor is echter geen ruimte, aangezien het huidige beleid al met moeite in stand kan worden gehouden. Binnen Europa bestaat de indruk dat als er meer geld ter beschikking wordt gesteld, de zaak wel weer op gang zal komen. Spreekster meent dat een positieve instelling ten aanzien van het Europese vervoersbeleid geen geld behoeft te kosten en het Nederlandse eigenbelang zou dienen.

Minister Van Aardenne meent dat de regering de financiële consequenties van een positieve houding ten aanzien van de toetreding van Spanje en Portugal moet aanvaarden. Kosten die hieraan zijn verbonden, dienen generaal te worden gecompenseerd, anders zal door Nederland de Brusselse besluitvorming geblokkeerd worden. Spreker is uiterst terughoudend ten aanzien van de hoogte van het plafond. Hij herhaalt dat een eventuele verhoging in tranches dient plaats te vinden. Op deze wijze zal een veiligheidsklep worden ingebouwd tegen een snelle uitputting van de middelen. Spreker wijst erop dat het uiteenvallen van de Gemeenschap nog veel grotere nadelige financiële consequenties voor ons land zal hebben.

Minister Braks ondersteunt de betogen van de ministers Smit en Van Aardenne. Ook hij meent dat aan de uitbreiding van de eigen middelen diverse voorwaarden gesteld zullen moeten worden. De Europese realiteit is echter dat Nederland voorop loopt bij de bezuinigingsdiscussie. Aangezien de interne markt echter van uitzonderlijk groot belang is voor Nederland, dient niet tot het uiterste zo'n hard standpunt te worden gehandhaafd.

Minister Deetman meent dat op deze wijze het probleem doorgeschoven wordt naar 1986. Hij denkt dat een verhoging met 0,4% een te hoog bedrag is om nationaal noch generaal te kunnen compenseren.

Staatssecretaris Van Eekelen zegt op verzoek van minister Rietkerk een notitie toe waarin de financiële consequenties van de uitbreiding van de eigen middelen in bedragen zullen worden uiteengezet. Hij wijst tevens op een passage hierover in het regeerakkoord.

De minister-president merkt over het punt budgettaire discipline (blz.2 van de conclusies) op dat Nederland een zeer helder standpunt heeft ten aanzien van de "Londense" norm, dat wil zeggen dat de landbouwuitgaven niet sterker mogen stijgen dan de eigen middelen. Alleen dan bestaat er kans dat de Nederlandse ideeën over de te volgen procedure inzake budgettaire discipline zullen slagen. Nederland heeft echter geen opvatting over de budgettaire norm voor wat betreft het tempo waarin de EG-uitgaven buiten de landbouw mogen groeien. Ook hier lijkt behoefte te bestaan aan een kwantitatieve norm per jaar.

Staatssecretaris Van Eekelen wijst erop dat een dergelijke norm in de vorm van het maximale stijgingspercentage (MSP) voor niet verplichte uitgaven reeds in het verdrag zit. Voor de verplichte uitgaven zou de "Londense norm" moeten worden toegepast. Spreker voegt hieraan toe dat er wel sprake zal zijn van een langzame groei in de niet-verplichte uitgaven. Hij zegt desgevraagd mede namens minister Ruding toe om ook deze gegevens voor de komende REZ op papier te zetten. Spreker verzoekt vervolgens naar aanleiding van conclusie 1.3 (uitvoerings-verordeningen compensatie VK en BRD) machtiging van de raad om in overleg met Financiën naar bevind van zaken te handelen bij verschil van inzicht met het Europese Parlement over de toerekening van de compensatiebedragen 1983 ten behoeve van het VK en de BRD. Hij vreest een conflict met het Europese Parlement indien de toerekening van deze uitgaven als niet-verplicht zullen worden voorgesteld.

De minister-president informeert ten aanzien van conclusie 1.5 (stabilisatie van graanvervangers in de Gemeenschap) of hierover reeds overeenstemming in zicht is.

Staatssecretaris Van Eekelen zet uiteen dat dit nog niet hoeft, aangezien pas in de Europese Raad een totaalpakket tot stand zal komen.

Minister Braks antwoordt op een vraag van de minister-president of deze visie kans van slagen heeft dat de stabilisatie van de invoer van graanvervangers als doel niet omstreden is, maar wel de manier waarop deze dient plaats te vinden. Spreker meent evenals staatssecretaris Van Eekelen dat genoemde stabilisatie samen met de landbouwmaatregelen in één pakket moet worden geregeld. Te veel elementen uit het pakket zijn vooralsnog echter onzeker.

De minister-president heeft inzake het punt balans van de monetaire samenwerking binnen de Gemeenschap (punt 2.1 van de conclusies) de indruk dat de daling van de dollar de afgelopen weken heeft geleid tot een geleidelijke druk op het EMS, met name op de sterke munten. Hij spreekt zijn zorg uit over het gevaar dat de Europese top zal worden beheerst door de valutaonrust.

Minister Ruding deelt de opvattingen van de minister-president. Een zwakke dollar werkt ten gunste van de Duitse mark, trekt de EMS-valuta's uit elkaar en leidt tot interventies ten behoeve van de Franse en Belgische franc. Geruchten over een algemene aanpassing heeft hij tegengesproken, omdat de Fransen het niet slecht doen in de handels- en betalingsbalans. Het hoofdprobleem is echter het structurele verschil in de economieën van de BRD en Frankrijk. Op grond hiervan zou een Duitse discontoverlaging, gevolgd door die van Nederland, mogelijk en zelfs wenselijk zijn. Spreker verwacht echter niet dat dit zal gebeuren wegens een verschil van mening hierover tussen het Duitse ministerie van financiën en de Duitse Bundesbank. Hij vreest dat de monetaire problemen ook nadelige gevolgen voor de Europese top zullen hebben. De Verenigde Staten interesseert het in het algemeen niet wat er met de dollar gebeurt. Tot een eventuele renteverlaging zullen zij alleen om nationale redenen besluiten. Wel zijn er inmiddels in de Verenigde Staten maatregelen aangekondigd ter beteugeling van het begrotingstekort.

De minister-president vraagt naar aanleiding van het punt monetaire compenserende bedragen (MCB's) (punt 3.1, ad 1 van de conclusies) of Nederland de BRD niet beter absoluut in plaats van proportioneel zou kunnen volgen. Bij hantering van het door de BRD

voorgestelde schema met een driefasenstructuur dienen lidstaten met positieve MCB's deze in de eerste fase voor eigen rekening af te breken. De BRD overweegt echter compensatiemaatregelen ten laste van de eigen schatkist te treffen om de negatieve inkomenseffecten voor haar boeren te reduceren. Het effect hiervan zal zijn dat de Nederlandse boeren hier ook om zullen vragen, wat zal leiden tot budgettaire problemen. Deze moeten echter zo beperkt mogelijk worden gehouden. Dit kan als wij bij verlaging van de Duitse MCB's niet proportioneel maar absoluut volgen.

Minister Braks brengt naar voren dat het MCB-probleem ook in de raad steeds concreter wordt. De positieve MCB's leveren met name spanningen op tussen enerzijds de BRD en Nederland en anderzijds Italië en Frankrijk. Aanvankelijk werd het Duitse voorstel niet serieus genomen. In de raad tekent zich nu echter een consensus af voor het met drie punten terug-brengen van de Duitse positieve MCB's. In deze eerste fase zou Nederland de proportionaliteit moeten durven verlaten, waardoor het prijsniveau in Nederland niet zal wijzigen. In absolute termen kan Nederland mee en mogelijk zelfs iets verder gaan. In de tweede fase zou volgens het Duitse voorstel een afbraak met vijf punten dienen plaats te vinden, gekoppeld aan een volledige compensatie via de BTW. Er ontstaat een probleem indien Nederland hier niet aan meedoet. Onze positieve MCB's zullen dan namelijk een klein punt hoger zijn dan de Duitse MCB's. Daar-naast zou dan de indruk ontstaan dat ons land het meest halsstarrig is bij het oplossen van de noord/zuid-tegenstelling binnen de EG. Om genoemd probleem teniet te doen, zal ons land de MCB's ook tot 0,8 punt moeten afbreken, opdat er één gebied van positieve MCB's zal ontstaan. Gelet op het proportionaliteitsbeginsel uit het verleden, zou Nederland meer moeten doen dan een afbraak tot 0,8 punt. De moeilijkheden zullen dan echter nog groter worden. Hoewel de Nederlandse opstelling ten aanzien van de gemeenschappelijke landbouwpolitiek nationaal met argusogen wordt gevolgd, acht spreker echter bepaalde inkomensoffers wel aanvaardbaar. Het afzien door Nederland van een compensatieregeling voor de boeren wordt helaas bemoeilijkt door voornoemde Duitse compensatieplannen en het feit dat de BRD ook nog wordt gecompenseerd voor de terugbetaling van de VK-compensatie.

Minister Van Aardenne vraagt naar aanleiding van een becijfering of de resterende positieve MCB's voor Nederland, zijnde 0,8 punt, niet meteen zou kunnen worden opgeven.

Minister Braks onderschrijft dat de MCB's slechts tijdelijk zijn en moeten worden afgebroken. Bij een gehele afbraak komt het compensatieprobleem echter nog sterker naar voren.

Minister Ruding stelt de vraag aan de orde of en zo ja hoeveel er ten laste van de nationale schatkist zal moeten worden betaald. In de eerste fase zullen onze MCB's absoluut gelijk aan die van de BRD met ±3% moeten dalen. In de tweede fase zal Nederland niet lager mogen uitkomen dan de BRD, dat wil zeggen op 0,8 punt als maximale grens. Spreker is verbaasd over de Duitse houding en betwijfelt of deze moet worden gevolgd. Een eventuele inkomenscompensatie voor de boeren zal een extra aanslag op de begroting betekenen. Bedacht moet worden dat ook andere sectoren in de samenleving inkomensoffers brengen. Het Duitse voorstel voor nationale steun is een gevaarlijk precedent. In de komende jaren zijn immers nog meer prijsverlagingen te verwachten. De kosten per procentpunt prijsdaling bedragen ±f.150 mln per jaar. Spreker meent dat Nederland niet snel overstag moet gaan voor Duitse interne politieke overwegingen. Het gevolg hiervan zal wel zijn dat de Nederlandse boeren met een partiële inkomensachteruitgang te maken zullen krijgen.

De minister-president formuleert als tussenconclusie met het oog op de REZ en de ministerraad van 16 maart a.s. dat het systeem voor afbraak van de positieve MCB's uit drie fasen zal dienen te bestaan. In de eerste fase zal Nederland een verlaging van het percentage moeten nastreven die in absolute zin gelijk is aan die van de BRD. De tweede fase zal zo klein mogelijk moeten worden gehouden, opdat wij aan het begin van de derde fase in absolute zin op een gelijk niveau met de BRD zullen staan. Spreker meent dat het nationale beleid gedurende de tweede fase geen zaak is voor de andere lidstaten. Of een deel van de lasten eventueel ten laste van de schatkist of van de boeren dient te worden gebracht, is op het moment niet actueel.

Minister Braks kan hiermee akkoord gaan, maar kan niet instaan voor de afloop van de Brusselse discussie. Men zal pogen ons toch een proportioneel systeem af te dwingen. De BRD wenst een permanente compensatie. Spreker meent echter dat vanwege de tijdelijkheid van het MCB-systeem een eventuele compensatieregeling ook tijdelijk dient te zijn. Hij acht het een slechte zaak dat de Duitsers ook voor produkten waarvoor geen MCB's gelden, een compensatieregeling willen.

Minister Deetman vreest een budgettair probleem dat gevolgen voor de begroting van Landbouw en Visserij zou kunnen hebben.

Minister Braks wijst erop dat er in zijn begroting geen posten voor inkomensvorming voor boeren en tuinders bestaan. Hij meent dat de boeren zelf een inkomensoffer zullen moeten brengen.

De minister-president stelt naar aanleiding van een opmerking van staatssecretaris Van Eekelen inzake de communautaire financiering van een compensatieregeling dat het duidelijk is dat Nederland hieraan in beginsel niet zal meewerken.

Minister Braks wijst er bij het punt zuivel (punt 3.1, ad 2 van de conclusies) op dat hij bereid is een gegarandeerde hoeveelheid na te streven. Bij een positieve houding ten aanzien van een verhoging van de medeverantwoordelijkheids-heffing zal de financiering van deze gegarandeerde hoeveelheid rond zijn.

De minister-president verklaart dat tijdens het gesprek met premier Thatcher op 2 maart jl. is gebleken dat zij de medeverantwoordelijkheidsheffing beschouwt als een vorm van belastingverhoging die voor haar onaanvaardbaar is. Spreker meent echter dat hier sprake is van een vorm van prijsverlaging. Hij vreest ook dat er een kans bestaat dat de medeverantwoordelijkheidsheffing het niet haalt, aangezien het VK in Brussel niet alleen staat.

Staatssecretaris Van Eekelen deelt de mening van minister Braks dat een tijdelijke medeverantwoordelijkheidsheffing de voorkeur verdient en acht de kans op acceptatie reëel.

De minister-president concludeert dat de gefaseerde produktiedoelstelling dus via een tijdelijke medeverantwoordelijkheidsheffing zal worden gefinancierd.

Minister Braks voegt hieraan toe dat Nederland zich verzet tegen een referentie-hoeveelheid per lidstaat en tegen een nationale toepassing, waardoor een onderscheiden behandeling per lidstaat ontstaat. Een communautaire toepassing is voor Nederland en de EG de beste oplossing. Spreker vreest ten aanzien van het punt overige produkten (punt 3.1, ad 3 van de conclusies) dat de voorgestelde monetaire operatie met name in de zuidelijke Europese landen prijsaanpassingen in de zin van prijs-verhogingen noodzakelijk zou kunnen maken. Spreker heeft in Brussel verzocht de huidige prijsvoorstellen terug te trekken. Deze voorstellen zouden met name in de rundvleesmarkt tot ernstige problemen kunnen leiden en hierop dient krachtig te worden ingegrepen. De onderhavige kwestie wordt door het voorzitterschap als een belangrijk politiek punt beschouwd.

Minister Ruding is van mening dat het interventiemechanisme voor rundvlees niet deugt. Getracht moet worden de prijzen lager te houden dan Frankrijk en de Commissie wensen. De prijs-vaststelling mag niet extra bijdragen tot de financiële nood van de Gemeenschap.

De minister-president stelt voor de conclusies te aanvaarden met de volgende aantekeningen:

1° ad 1.1. Voorbereiding Europese Raad 19/20 maart 1984.
- De raad zal op 16 maart a.s. naar aanleiding van de REZ-conclusies van 16 maart 1984 definitief beslissen over de Nederlandse houding ten aanzien van voorstellen inzake uitbreiding van de eigen middelen. De betrokken bewindspersonen zullen vooralsnog in contacten met vertegenwoordigers van andere lidstaten vasthouden aan een maximale verhoging van het BTW-plafond tot 1,4%.
- De staatssecretaris van Buitenlandse Zaken zal ter voorbereiding van de besluitvorming op 16 maart a.s. een toelichtende notitie opstellen inzake de aspecten die samenhangen met de uitbreiding van de eigen middelen, waaronder de consequenties voor de Nederlandse begroting in de komende jaren.

2° ad 1.3. Uitvoeringsverordeningen compensatie VK en BRD.
- Bij verschil van inzicht met het Europese Parlement over de toerekening van de compensatiebedragen 1983 ten behoeve van het VK en de BRD wordt de staatssecretaris van Buitenlandse Zaken gemachtigd om in overleg met Financiën naar bevind van zaken te handelen.

3° ad 3. Voorbereiding van de Landbouwraad van 12/13 maart 1984: Ten aanzien van de Nederlandse houding inzake de afbraak van MCB's zal de raad op 16 maart a.s. definitief besluiten. Ten behoeve van de opstelling van de minister van Landbouw en Visserij tijdens de Landbouwraad worden de volgende voorlopige conclusies geformuleerd:
- Gedurende de eerste fase zal Nederland een verlaging van het percentage nastreven die in absolute zin gelijk is aan de verlaging van het percentage in de BRD.
- Gedurende de tweede fase zal een zodanige opstelling worden gekozen dat bij het begin van de derde fase in absolute zin eenzelfde percentage als dat van de BRD is bereikt.
- Over eventuele nationale compensaties in de tweede fase zal te zijner tijd worden gesproken.

De raad stemt hiermee in.

3 b. Nederlandse deelneming aan UNIFIL (Zie notulen m.r. 3 februari 1984, punt 3a)

Minister Van den Broek herinnert eraan dat de raad op 3 februari jl. heeft ingestemd met de verlenging van het UNIFIL-mandaat tot 19 oktober 1984. Daarbij heeft de raad tevens opdracht gegeven na te gaan in hoeverre de gelden die Nederland nog van de Verenigde Naties tegoed heeft, zouden kunnen worden benut voor het bestrijden van de kosten van de UNIFIL-deelneming. Het resultaat van de pogingen die daartoe tot nu toe zijn ondernomen, is niet hoopgevend. Nederland heeft onder meer de mogelijkheid geopperd de vaste bijdrage van f.6,5 mln die dit jaar door ons land zou moeten worden betaald, in te houden als eerste verrekening met de schuld.